

РЕШЕНИЕ

№ 1421

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Г СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Димитрова

Членове: Румяна М. Найденова
Гюлсевер Сали

при участието на секретаря Алина К. Тодорова
като разгледа докладваното от Румяна М. Найденова Въззивно гражданско дело № 20231100500729 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 - 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от Е. Н. А., представлявана от адв. Д. Й. Ч., срещу неизгодна част от решение № 20046351/06.07.2022 г., постановено по гр. д. №58750/2020 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 151 състав.

С обжалваната част от решението районният съд е признал за установено, че Е. Н. А. дължи на „Софийска вода“ АД сума в размер на 405.58 лв., представляващи главница за потребени ВиК услуги в недвижим имот, находящ се на адрес: гр. София, бул. ****, за периода 01.02.2017 г. до 15.12.2019 г., ведно със законната лихва от 11.03.2020 г. до изплащане на вземането, както и сума в размер на 148.36 лева, представляваща обезщетение за забавено плащане за периода от 31.03.2017 г. до 15.12.2019 г., за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 13479/2020 г., 151 с-в, СРС.

Във въззивната жалба се излагат подробни съображения, че решението в обжалваната установителна част е неправилно, незаконосъобразно, необосновано, постановено в несъответствие със събраните доказателства. Моли се решението в обжалваната част да бъде отменено, а предявените иски да бъдат отхвърлени изцяло. Претендира се присъждане на сторените разноси в заповедното, първоинстанционното исково и във въззивното производство.

В установения от закона срок, въззиваемият - „Софийска вода“ АД, е депозирал отговор на въззивната жалба, с който оспорва последната като неоснователна. Претендира се присъждане на сторените във въззивното производство разноси.

Софийски градски съд, като обсъди събраните по делото доказателства, становищата и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира от фактическа

и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество - неоснователна.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо, налице е постановен диспозитив в съответствие с мотивите на решението. При произнасянето си по правилността на решението съгласно чл.269, изр. второ от ГПК и задължителните указания, дадени с т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по т.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС, въззивният съд е ограничен до релевираните във въззивната жалба оплаквания за допуснати нарушения на процесуалните правила при приемане за установени на относими към спора факти и на приложимите материално правните норми, както и до проверка правилното прилагане на релевантни към казуса императивни материално правни норми, дори ако тяхното нарушение не е въведено като основание за обжалване. Не се установи при въззивната проверка нарушение на императивни материално правни норми. Първоинстанционният съд е изложил фактически констатации и правни изводи, основани на приетите по делото доказателства, които въззивният съд споделя и на основание чл. 272 ГПК, препраща към тях, без да е необходимо да ги повтаря.

Относно правилността на първоинстанционното решение, въззивният съд намира наведените с въззивната жалба доводи за неоснователни.

За да постанови решението си в обжалваната част, районният съд е приел, че между страните е налице облигационна връзка, а от приетата по делото ССЕ се установява потребеното количество вода и нейната стойност.

Основателността на исковата претенция по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 198, ал. 1 от ЗВ е обусловена от кумулативното наличие на следните предпоставки (юридически факти), а именно: валидно облигационно правоотношение за предоставяне на В и К услуги в процесния имот и сочения период срещу заплащане на определена цена от ответника; действително предоставяне на услугите в претендираните от ищеца количество и стойност; настъпила изискуемост на вземанията за доставената услуга; липса на плащане на претендираните вземания.

Съгласно чл. 193 от Закона за водите (ЗВ), обществените отношения, свързани с услугите за водоснабдяване и канализация, се уреждат със Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), при спазване изискванията на този закон. Според нормата на чл. 1, ал. 2 от (ЗРВКУ), водоснабдителните и канализационните (В и К) услуги са тези по пречистване и доставка на вода за питейнобитови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии (населените места и селищните образувания), както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения. Според дадената в § 1, т. 2, б. „б“ от ДР на ЗРВКУ легална дефиниция на понятието „потребители на В и К услуги“, това са юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажната собственост. В разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от приложимата Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (в редакция – попр., бр. 93 от 19.10.2004 г.; изм. с Решение № 3887 от 28.04.2005 г. на ВАС на РБ- бр. 41

от 13.05.2005 г., в сила от 13.05.2005 г.) е указано, че потребители на услугите В и К са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради – етажна собственост (в този смисъл е и чл. 2, ал. 1 от Общите условия на ищеца). Получаването на тези услуги се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика на В и К системи и от съответния регулаторен орган, които общи условия влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централен ежедневник – чл. 8, ал. 1 и ал. 3 от Наредбата.

При съобразяване на цитираните нормативни разпоредби и на събраните в процеса доказателства се налага извод, че въззивникът е имал качеството потребител на В и К услуги по смисъла на § 1, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ДР на ЗРВКУ и чл. 3, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2, т. 2 от Наредба № 4/14.09.2004 г. през исковия период, тъй като е собственик на имота. Предоставянето на В и К услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от В и К оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – по арг. чл. 198о, ал. 1 и ал. 2 от ЗВ. В настоящия случай е безспорно, че оператор на В и К услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от общите условия на ищцовото дружество потребители на ВиК услуги са собственици или ползватели на имоти. За установяване на това обстоятелство въззиваемият е представил удостоверение от СО, общински приходи. Видно от същото, А. е данъчно задължено лице за водоснабдения имот от 29.05.1998г. и до датата на писмото няма промяна в декларираните обстоятелства. Съгласно чл. 11 от ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти. Действително декларирането на имота като собствен пред данъчните власти не поражда последици относно възникването на правото на собственост върху същия. Настоящия спор обаче няма за предмет вещно право върху имот, а качеството собственик е една от предпоставките за основателността на иска. Ето защо, няма пречка за установяване на това обстоятелство, да бъдат събирани и други доказателства освен нотариални актове или други актове за собственост.

На следващо място, по делото е представено извлечение от Агенция по вписванията, Имотен регистър, видно от което ответникът е собственик на водоснабдения имот.

Към исковата молба са представени заявления от ответника с искане за справка за начислените суми, в които самият жалбоподателя е посочил адреса на водоснабдения имот като такъв за кореспонденция с нея.

Към подадената на 02.12.2021г. молба от „Софийска вода” АД са приложени карнети за индивидуалните водомери, които носят подпис на ответника и които подписи не се оспорват от същата.

Всички посочени по – горе доказателства, преценени в тяхната съвкупност, водят до единствения възможен извод, че именно Е. А. е собственик на водоснабдения имот.

Нещо повече, в отговора на исковата молба липсва изрично оспорване от страна на ответника, че същият е собственик на водоснабдения имот. Изложени са общи възражения,

че ВиК оператора следва да представи безспорни доказателства за собствеността върху имота, но никъде не се твърди изрично, че не е собственик на имота.

С оглед разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ОУ и обстоятелството, че А. е собственик на водоснабдения имот, ѝ придава качеството на потребител. Ето защо, съдът приема, че е налице валидно облигационно отношение между страните по делото, като неоснователни са възраженията на ответника в тази връзка, развити във въззивната жалба.

Неоснователно е и другото възражение на жалбоподателя. Видно от приетата по делото експертиза, неоспорена от страните, на ответника е било доставено твърдяното количество вода. Вещото лице е изготвило експертизата въз основа на карнети по партидата, фактури, извлечение от информационната система на „Софийска вода” АД, които са били предоставени на вещото лице за целите на експертизата. Нещо повече, карнетите са били представени и в производството пред СРС.

Съгласно експертизата отчитането на консумацията на вода е по водомери и фактурираното от ищеца отговаря на отчетеното. Отчетените количества вода са фактурирани по утвърдените от ДКЕВР цени за съответния период. Горното налага извод, че по делото е установено, че за процесния период и за сочения обект реално са доставяни В и К услуги и е установен начинът на изчисляване на потребеното количество вода, респективно релевираните в тази насока оплаквания са неоснователни.

По отношение на възраженията относно заключението на назначената по делото ССЕ, следва да се посочи още, че същата е изготвена от експерт, притежаващ необходимите специални знания в областта на съответните науки, изпълнил е обективно и пълно поставените задачи, като не са налице основания съдът да не даде вяра на същата и да не я ползва за разрешаване на правния спор, предмет на делото.

С оглед изложеното, съдът намира, че по делото е установено реалното количество доставена вода, като неоснователни са възраженията на жалбоподателя в тази връзка.

Поради основателността на главния иск, основателен е и искът за мораторна лихва, като от приетата пред СРС експертиза, се установява нейният размер. С исковата молба ищецът е посочил, че сумите стават изискуеми, съгласно общите условия, в 30 дневен срок след датата на фактуриране, като това обстоятелство не е оспорено от жалбоподателя. Нещо повече, посочен е и интернет адресът, на който тези общи условия са общодостъпни. Както бше посочено по – горе, получаването на ВиК услугите се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика на В и К системи и от съответния регулаторен орган.

Други оплаквания във въззивната жалба не са релевираны, поради което съдът е ограничен до посочените в нея.

Поради съвпадане изводите на двете съдебни инстанции, решението в обжалваната част следва да се потвърди.

По разноските за въззивната инстанция:

На въззиваемия на основание чл. 78, ал. 1 ГПК вр. с чл. 273 ГПК следва да се бъдат присъдени сторените във въззивното производство разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА в обжалваната част решение № 20046351 от 06.07.2022г., постановено по гр. д. № 58750/2020г. на Софийски районен съд, 151 състав.

В останалата част първоинстанционното решение като необжалвано е влязло в сила.

ОСЪЖДА Е. Н. А., ЕГН *****, да заплати на „Софийска вода” АД, ЕИК 130175000, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК вр. с чл. 273 ГПК разноски за въззивната инстанция в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____